

Profil praktyczny

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: zdrowie publiczne

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Europejska Uczelnia Społeczno-Techniczna w Radomiu

Data przeprowadzenia wizytacji: 29. 02.-01.03. 2020 r.

Warszawa, 2020

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu 3

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej _____ 3

1.2. Informacja o przebiegu oceny _____ 3

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów 4

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się _____ 6

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się _____ 10

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie _____ 19

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry _____ 23

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie _____ 26

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku _____ 28

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku _____ 30

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia _____ 31

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach _____ 33

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów _____ 35

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę 35

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący prof. dr hab. Piotr Kurnatowski, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Maria Kózka, członek PKA
2. dr hab. Mateusz Cybulski, ekspert PKA
3. dr Anna Wawrzyk, ekspert PKA ds. pracodawców
4. Bartłomiej Majewski, ekspert PKA ds. studenckich
5. mgr Edyta Lasota-Bełzek, sekretarz Zespołu Oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku zdrowie publiczne prowadzonym w Europejskiej Uczelni Społeczno-Technicznej w Radomiu, została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2018/2019. PKA po raz pierwszy ocenia jakość kształcenia na tym kierunku.

Odbyta obecnie wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Raport Zespołu wizytującego opracowano po zapoznaniu się z przedłożonym przez Uczelnię Raportem samooceny oraz na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, przeprowadzonych hospitacji zajęć dydaktycznych, analizy losowo wybranych prac zaliczeniowych oraz dyplomowych, dokonanego przeglądu infrastruktury dydaktycznej, a także spotkań i rozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni, z pracownikami, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego oraz ze studentami kierunku.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	zdrowie publiczne	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	Studia I stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	Studia niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ¹	nauki o zdrowiu	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	720 godz./24	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	Body fitness i kosmetologia Elektroradiologia Gastronomia i dietetyka Organizacja i zarządzanie w ochronie zdrowia	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku		105
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów		1942-2035
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów		157
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne		141-159
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru		54

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

Nazwa kierunku studiów	zdrowie publiczne	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	Studia II stopnia	
Profil studiów	praktyczny	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	Studia niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ²	nauki o zdrowiu	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	360 godz./14	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	Dietetyka i zdrowy styl życia Elektrodiagnostyka Inspekcja sanitarna i epidemiologiczna Medycyna ratunkowa i zarządzanie kryzysowe Organizacja i zarządzanie w ochronie zdrowia	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku		60
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów		941-1133
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów		120
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne		95-120
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru		41

²W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Misją Uczelni jest „poprzez nowoczesne działania lokalne oddziaływać na globalne społeczeństwa”. Powyższa Misja jest realizowana przy pomocy 9 celów szczegółowych, określonych w Strategii Uczelni:

- 1) Poszerzenie oferty kształcenia i dostosowanie jej do zmieniających się warunków na konkurencyjnym rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem rozwijającego się rynku lokalnego.
- 2) Zwiększenie atrakcyjności oferty dydaktycznej.
- 3) Współpraca z przedsiębiorstwami, organami administracji państwowej i samorządowej, stowarzyszeniami w celu zapewnienia dopływu informacji o kompetencjach zatrudnianych absolwentów.
- 4) Wdrażanie zasady łączenia teorii praktyki poprzez praktyki zawodowe, konferencje i współpracę na poziomie państwowym i ponadpaństwowym.
- 5) Rozwój infrastruktury dydaktycznej i naukowo-badawczej poprzez tworzenie laboratoriów warunkujących kształcenie i przeprowadzanie badań na wysokim poziomie.
- 6) Umiędzynarodowienie uczelni poprzez umiędzynaradawianie kadry oraz otwarcia na studentów z zagranicy.
- 7) Rozwój uczelni poprzez otwieranie nowych ośrodków dydaktycznych, współpracę biznes – nauka – samorządy.
- 8) Realizację projektów współfinansowanych z Unii Europejskiej na rzecz środowiska lokalnego.
- 9) Prowadzenie badań naukowych, będących motorem rozwoju środowiska lokalnego i wpisujących się w ogólnościowy nurt naukowy.

Program kształcenia na kierunku zdrowie publiczne na obu poziomach studiów (I i II stopnia) nie jest do końca przyporządkowany do Misji Uczelni. Wizytacja ZO PKA nie wykazała spójności między programem studiów, a Misją w postaci dążenia do zapewnienia najwyższej jakości kształcenia, co znalazło odzwierciedlenie w poszczególnych kryteriach oceny w dalszej części niniejszego Raportu.

Kierunek zdrowie publiczne odpowiada na potrzebę dostarczenia sektorowi ochrony zdrowia i innym sektorom usług publicznych profesjonalistów rozwiązujących pozamedyczne problemy populacji, związane ze zdrowiem i jego ochroną w dynamicznie zmieniającym się epidemiologicznie, demograficznie, technologicznie i kulturowo środowisku.

Do aktualnych wyzwań zdrowia publicznego, definiowanych przez Uczelnię, należy m.in. niekorzystny trend demograficzny w polskim społeczeństwie, który jest ściśle powiązany ze zwiększeniem liczby osób niepełnosprawnych. Niestety zdefiniowany problem nie znajduje odzwierciedlenia w koncepcji kształcenia oraz programie studiów, ponieważ Uczelnia nie oferuje ścieżki specjalnościowej, np. „Asystent osoby starszej”, natomiast treści programowe związane ze starzeniem się społeczeństwa są realizowane tylko w ramach jednych zajęć do wyboru w ramach studiów I stopnia.

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze Strategią Uczelni, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku, są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy i zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Koncepcja i cele

kształcenia nie mieszczą się w pełni w dyscyplinie, do której kierunek jest przyporządkowany, co zostało wyrażone np. zbyt szerokim spektrum efektów uczenia się spoza dyscypliny nauk o zdrowiu, tj. z nauk medycznych i nauk społecznych.

Interdyscyplinarne i holistyczne podejście do problemu zdrowia populacji i jego ochrony wyraża w założonych dla kierunku efektach uczenia się. Niestety, można zauważyć, że efekty uczenia się są w wielu przypadkach zbyt ogólne, np. efekt K1_W01 na studiach I stopnia – „posiada wiedzę z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych”, który nie jest możliwy do weryfikacji z racji braku konkretnych informacji z niego wynikających, a także obejmuje dyscyplinę naukową, do której nie jest przyporządkowany oceniany kierunek, czy efekty K2A_U01 – K2A_U04 (K2A_U01- „potrafi prawidłowo wykonać zaawansowane zabiegi fizjoterapeutyczne oraz kosmetyczne”, K2A_U02 – „potrafi udzielać w zaawansowany sposób pierwszej pomocy według obowiązujących standardów”, K2A_U03 – „potrafi prawidłowo posługiwać się specjalistyczną aparaturą medyczną”, K2A_U04 – „potrafi wykorzystywać i obsługiwać zaawansowaną aparaturę i sprzęt do badań funkcjonalnych i laboratoryjnych w zakresie zdrowia publicznego oraz wykorzystywać ich wyniki do badań naukowych”), które wybiegają zdecydowanie poza obszar szeroko rozumianego zdrowia publicznego, a także są zarezerwowane dla innych profesji medycznych, np. ratowników medycznych, fizjoterapeutów, gdzie wykonywanie tych czynności przez absolwenta kierunku zdrowie publiczne byłoby niedozwolone i niezgodne z przepisami prawa. Uczelnia przyporządkowała oceniany kierunek studiów do dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz w 100% do dyscypliny „nauki o zdrowiu”, do której nie odnoszą się jednak wszystkie efekty uczenia się dla ocenianego kierunku. Tym samym efekty uczenia się nie są zgodne z koncepcją kształcenia, bo uwzględniają wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne z innych dyscyplin naukowych, niż nauki o zdrowiu.

Na I stopniu studiów efekty uczenia się, uzyskiwane w ramach modułu zajęć ogólnouczelnianych o charakterze interdyscyplinarnym, dają uniwersalne podstawy teoretyczne i metodyczne do kontynuowania studiów na wybranym kierunku. Na studiach pierwszego stopnia określono 21 kierunkowych efektów uczenia się z zakresu wiedzy, 11 z zakresu umiejętności oraz 7 z zakresu kompetencji społecznych. Efekty uczenia się na pierwszym stopniu studiów obejmują szeroką wiedzę nt. m.in. budowy i mechanizmów funkcjonowania organizmu (K1_W03), mierników stanu zdrowia oraz metod diagnozowania sytuacji zdrowotnej danej populacji (K1_W06), czy wspomnianego już wcześniej efektu K1_W01. Z zakresu umiejętności za kluczowe należy uznać efekty: K1_U01 – potrafi rozpoznawać podstawowe biologiczne i środowiskowe uwarunkowania zdrowia człowieka, zbiorowości ludzi oraz wzajemnych między nimi relacji; K1_U02 – potrafi rozpoznawać demograficzne, społeczne i psychologiczne zagrożenia zdrowia zbiorowości ludzi; K1_U10 – potrafi komunikować się z jednostką lub grupą społeczną w celu określenia ich potrzeb zdrowotnych oraz oczekiwań w stosunku do ochrony zdrowia. W zakresie kompetencji najczęściej wskazywanym w sylabusach efektem uczenia się jest efekt K1_K02 – rozumie potrzebę stałego uaktualniania swojej wiedzy z zakresu nauk społecznych, medycznych i nauk o zdrowiu i dąży do jej uzupełnienia, który również nie jest zgodny z dyscypliną, do której został przyporządkowany kierunek zdrowie publiczne.

Na studiach II stopnia określono 32 efekty uczenia się z zakresu wiedzy, 22 z zakresu umiejętności oraz 16 z zakresu kompetencji społecznych. Do kluczowych efektów uczenia się na II stopniu studiów z zakresu wiedzy należą: K2_W03 – wykazuje zaawansowaną znajomość budowy i mechanizmów funkcjonowania organizmu, K2_W12 – zna i rozumie genezę i podłoże zjawisk zdrowotnych w zakresie chorób zakaźnych i niezakaźnych o znaczeniu społecznym oraz K2_W25 – zna i rozumie wpływ struktur demograficznych na kształtowanie się potrzeb zdrowotnych ludności Polski i

świata. Z zakresu umiejętności za kluczowe należy uznać efekty: K1_U14 – potrafi identyfikować i naprawiać błędy i zaniedbania popełnione w działaniach promujących styl życia oraz sprecyzować działania naprawcze; K2_U12 – potrafi gromadzić i wykorzystywać dane o sytuacji zdrowotnej wybranej populacji z pomocą nowoczesnych technik informacyjnych oraz K2_U05 – potrafi komunikować się z jednostką lub grupą społeczną i animować społeczność lokalną w celu określenia ich potrzeb zdrowotnych oraz ich oczekiwań w stosunku do ochrony zdrowia. W zakresie kompetencji należy zaznaczyć, że najistotniejszy jest efekt K2_K07, tj. profesjonalnie i etycznie realizuje zadania z zakresu zdrowia publicznego.

Problemem jest nieprawidłowe odniesienie przedmiotowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się. Bazując na powyższych przykładach w przypadku *Biologii* efekt W1 odnosi się do efektów kierunkowych K1_W01 (posiada wiedzę z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych), efekt W3 – do efektu kierunkowego K1_W06 (zna podstawowe mierniki stanu zdrowia oraz zna szczegółowe metody diagnozowania sytuacji zdrowotnej danej populacji), efekt U2 – do efektu kierunkowego K1_U01 (potrafi rozpoznawać podstawowe biologiczne i środowiskowe uwarunkowania zdrowia człowieka, zbiorowości ludzi oraz wzajemnych między nimi relacji). W przypadku *języka angielskiego*, który jest realizowany w formie lektoratów, niezasadne jest przypisanie do przedmiotu kierunkowych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, a taka sytuacja ma miejsce. Dodatkowo, efekt przedmiotowy W1 (student objaśnia i definiuje kluczowe pojęcia, dyskutuje i uzasadnia swoje argumenty w rozmowie, prezentuje omawiane tematy z ujęciem kilku aspektów, streszcza wypowiedzi ustne i pisemne, dysponuje wiedzą o praktycznym użyciu języka obcego w komunikacji ustnej i pisemnej) i efekt przedmiotowy W3 (student zna struktury gramatyczne i wie, jak je zastosować) został przyporządkowany do efektu kierunkowego K1_W01 (posiada wiedzę z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych), a efekt przedmiotowy W2 (student zna podstawowe słowa oraz wyrażenia z zakresu prawa) odnosi się do efektu kierunkowego K1_W14 (zna i rozumie podstawy prawne i etyczne wykonywania zawodów medycznych oraz rozumie prawną odpowiedzialność z tytułu wykonywanego zawodu). W przypadku przedmiotu *Metodologia badań naukowych* efekt przedmiotowy W1 ma odniesienie do efektów kierunkowych: K1_W01 (posiada wiedzę z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych) oraz K1_W14 (zna i rozumie podstawy prawne i etyczne wykonywania zawodów medycznych oraz rozumie prawną odpowiedzialność z tytułu wykonywanego zawodu). Efekt W2 odnosi się do efektów kierunkowych K1_W01 (posiada wiedzę z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych) oraz K1_W06 (zna podstawowe mierniki stanu zdrowia oraz zna szczegółowe metody diagnozowania sytuacji zdrowotnej danej populacji), natomiast efekt W3 ma pokrycie z efektami K1_W13 (wskazuje i objaśnia podstawowe zagadnienia z edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia) oraz K1_W06 (zna podstawowe mierniki stanu zdrowia oraz zna szczegółowe metody diagnozowania sytuacji zdrowotnej danej populacji). Sytuacja ta w jeszcze większym stopniu pokazuje niespójność i nieścisłość pomiędzy przekazywanymi treściami programowymi, przypisanymi efektami przedmiotowymi oraz efektami kierunkowymi.

W związku z powyższym efekty uczenia się nie są zgodne z koncepcją i celami kształcenia, ponieważ wybiegają poza dyscyplinę nauk o zdrowiu, jednak są zgodne z profilem praktycznym. Co do zasady przeanalizowane efekty są zgodne z właściwym poziomem Ramy Kwalifikacji, jednak nie ma możliwości ich zweryfikowania i osiągnięcia przez studentów, ponieważ nie są spójne z faktycznie przekazywanymi treściami programowymi, co ZO PKA ocenił podczas hospitacji zajęć dydaktycznych i co opisano bardziej szczegółowo w kryterium 2. Oceniane efekty uczenia się są specyficzne i zgodne z aktualnym stanem wiedzy i jej zastosowaniami w zakresie dyscypliny, do której kierunek jest przyporządkowany, a także stanem praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz

zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Ww. efekty uwzględniają w dużym stopniu umiejętności praktyczne (nie są one przeważające, bowiem dominują efekty w zakresie wiedzy), poza tym uwzględniono w nich sposób komunikowanie się w języku obcym i kompetencje społeczne niezbędne w działalności zawodowej właściwej dla kierunku. Zasadniczym problemem jest jednak fakt, że duża część efektów uczenia się, o czym wspomniano powyżej, nie jest możliwa do osiągnięcia i jest sformułowana w sposób zbyt ogólny lub niezrozumiały, przez co nie ma możliwości stworzenia systemu ich weryfikacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze Strategią Uczelni, ale nie do końca spójne z polityką jakości, uwzględniają postęp w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku, są zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy i zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Koncepcja i cele kształcenia nie mieszczą się w pełni w dyscyplinie, do której kierunek jest przyporządkowany. Powodem takiego stanu rzeczy jest szerokie spektrum efektów uczenia się z poza dyscypliny nauk o zdrowiu, tj. z nauk medycznych i nauk społecznych.

Efekty uczenia się nie są zgodne z koncepcją i celami kształcenia, ponieważ wybiegają poza dyscyplinę nauk o zdrowiu, jednak są zgodne z profilem praktycznym. Co do zasady przeanalizowane efekty są zgodne z właściwym poziomem Ramy Kwalifikacji, jednak nie ma możliwości ich zweryfikowania i osiągnięcia, ponieważ nie odpowiadają faktycznie przekazywanym treściom programowym. Oceniane efekty uczenia się są specyficzne, ale znaczna część z nich nie jest zgodna z aktualnym stanem wiedzy i jej zastosowaniami w zakresie dyscypliny, do której kierunek jest przyporządkowany, a także stanem praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Ww. efekty uwzględniają w dużym stopniu umiejętności praktyczne (nie są one przeważające, bowiem dominują efekty w zakresie wiedzy), poza tym uwzględniono w nich prawidłowy sposób komunikowanie się w języku obcym i kompetencje społeczne niezbędne w działalności zawodowej właściwej dla kierunku. Zasadniczym problemem jest nieprawidłowe odniesienie przedmiotowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się i fakt, że duża część efektów uczenia się, nie jest możliwa do osiągnięcia i jest sformułowana w sposób zbyt ogólny lub niezrozumiały, przez co nie ma możliwości stworzenia systemu ich weryfikacji.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Dostosowanie koncepcji kształcenia do Misji i Strategii Uczelni.
2. Uwzględnienie zdefiniowanych przez Uczelnię problemów zdrowia publicznego w koncepcji kształcenia oraz programie studiów.

3. Doprecyzowanie koncepcji i celów kształcenia pod kątem przyporządkowanej do ocenianego kierunku studiów dyscypliny naukowej.
4. Dostosowanie kierunkowych efektów uczenia się pod kątem ich spójności i zgodności do koncepcji i celów kształcenia.
5. Prawidłowe odniesienie przedmiotowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się.
6. Modyfikacja efektów uczenia się w zakresie treści merytorycznych, a także możliwości ich weryfikacji pod kątem osiągnięcia przez studentów.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Studia na kierunku zdrowie publiczne dają możliwość indywidualizacji i uelastycznienia procesu kształcenia, poprzez stworzenie możliwości wyboru przez studenta specjalności, tematyki pracy dyplomowej, a także wykładów do wyboru. Praktyki zawodowe pozwalają zaś na bezpośredni kontakt z przyszłym zawodem i na wykorzystanie zdobytej wiedzy podczas wykonywania pracy zawodowej. W ramach ocenianego kierunku na studiach I stopnia realizowana jest ścieżka kształcenia, w trakcie której pierwsze trzy semestry obejmują zajęcia z przedmiotów podstawowych. Ukierunkowane są one na kształtowanie krytycznego rozumienia podstaw teoretycznych wiedzy o zjawiskach i procesach z zakresu szeroko rozumianego zdrowia, a także szeroko pojętych aspektów psychospołecznych, czy organizacyjnych. Po zakończeniu dwóch semestrów student może wybrać jeden z oferowanych modułów do wyboru (specjalności). Są to: Organizacja i zarządzanie w ochronie zdrowia, Gastronomia i dietetyka, Body fitness i kosmetologia oraz Elektroradiologia. O ile pierwsza specjalność jest typowa dla kierunku zdrowie publiczne, o tyle 3 pozostałe nie są ściśle związane z szeroko rozumianą definicją zdrowia publicznego. W chwili obecnej w Polsce na wielu uczelniach wyższych funkcjonują takie kierunki studiów I i II stopnia, jak: Dietetyka, Fizjoterapia, Kosmetologia oraz Elektroradiologia, które kształcą przyszłych adeptów tych zawodów. Tego typu specjalności na ocenianym kierunku nie dają żadnych uprawnień, a jedynie mocno ograniczoną podstawową wiedzę, której i tak absolwent tego kierunku nie wykorzysta w przyszłej pracy zawodowej. Poza tym zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami prawa są to zawody zaliczane do grupy zawodów medycznych, a nie specjalności w ramach toku studiów.

W przypadku studiów II stopnia jest podobnie, aczkolwiek studenci po ukończeniu pierwszego semestru wybierają z oferowanej puli modułów do wyboru ten, który ich interesuje (specjalność). W tym przypadku mamy do wyboru następujące specjalności: Dietetyka i zdrowy styl życia, Medycyna ratunkowa i zarządzanie kryzysowe, Organizacja i zarządzanie w ochronie zdrowia, Inspekcja sanitarna i epidemiologiczna oraz Elektroradiologia. Podobnie, jak na studiach I stopnia, prawidłowymi specjalnościami dla kierunku są Organizacja i zarządzanie w ochronie zdrowia oraz Inspekcja sanitarna i epidemiologiczna. W przypadku specjalności Medycyna ratunkowa i zarządzanie kryzysowe, która w głównej mierze adresowana jest to absolwentów kierunku Ratownictwo Medyczne (studia I stopnia), to nie ma ona racji bytu, ponieważ nie daje żadnych nowych uprawnień dla ratowników medycznych, natomiast absolwent kierunku zdrowie publiczne I stopnia nie nabędzie

dzięki niej uprawnień do wykonywania zawodu ratownika medycznego. Sensowniejszym rozwiązaniem wydawać by się mogło, zdaniem ZO PKA, ukierunkowanie specjalności na organizację systemu ratownictwa medycznego, które miałyby lepsze przełożenie na sylwetkę absolwenta studiów II stopnia ocenianego kierunku. W pozostałych dwu przypadkach sytuacja jest bardzo podobna, jak w przypadku specjalności na studiach I stopnia. W tym miejscu warto jeszcze zwrócić uwagę na fakt, że w ramach specjalności Body fitness i kosmetologia jeden z efektów uczenia się w zakresie umiejętności (K2A_U01) brzmi „potrafi prawidłowo wykonać zaawansowane zabiegi fizjoterapeutyczne (...)”, co jest absolutnie niedopuszczalne jeśli chodzi o absolwenta kierunku zdrowie publiczne. Od 2017 roku obowiązuje w Polsce Ustawa o zawodzie fizjoterapeuty, która szczegółowo reguluje wykonywanie tego zawodu. Aby udzielać jakichkolwiek świadczeń z zakresu fizjoterapii, czy rehabilitacji, należy posiadać szczegółowo sprecyzowane wykształcenia, które umożliwi uzyskanie prawa wykonywania zawodu. W innej sytuacji osoba podejmująca się świadczeń z tego zakresu łamie obowiązujące przepisy prawa i grozi jej za to nawet odpowiedzialność karna.

Studia I stopnia na kierunku zdrowie publiczne obejmują 6 semestrów, prowadzone są w formie niestacjonarnej i obejmują:

- 2017 godzin (razem z praktyką); liczba godzin praktycznych wynosi 1800, a teoretycznych 217 na specjalności „Body fitness i kosmetologia”
- 2035 godzin (razem z praktyką); liczba godzin praktycznych wynosi 1692, a teoretycznych 343 na specjalności „Gastronomia i dietetyka”
- 1973 godzin (razem z praktyką); liczba godzin praktycznych wynosi 1621, a teoretycznych 352 na specjalności „Zarządzanie w ochronie zdrowia”
- 1942 godziny (razem z praktyką); liczba godzin praktycznych wynosi 1677, a teoretycznych 265 na specjalności „Elektroradiologia”

Z kolei studia drugiego stopnia na kierunku zdrowie publiczne obejmują 4 semestry, prowadzone są w formie niestacjonarnej i obejmują:

- 1133 godzin (razem z praktyką), liczba godzin praktycznych wynosi 923, a teoretycznych 210 na specjalności „Medycyna ratunkowa i zarządzanie kryzysowe”.
- 1133 godzin (razem z praktyką); liczba godzin praktycznych wynosi 953, a teoretycznych 180 na specjalności „Inspekcja sanitarna i epidemiologia”
- 1133 godzin (razem z praktyką); liczba godzin praktycznych wynosi 848, a teoretycznych 285 na specjalności „Zarządzanie w ochronie zdrowia”
- 1133 godzin (razem z praktyką); liczba godzin praktycznych 933, a teoretycznych 200 na specjalności „Dietetyka i zdrowy styl życia”
- 944 godziny (razem z praktyką); liczba godzin praktycznych 779, a teoretycznych 165 na specjalności „Elektroradiologia”.

Studenci mają możliwość kształcenia się w ramach indywidualnego toku studiów na zasadach określonych przez Regulamin Studiów Europejskiej Uczelni Społeczno-Technicznej. W Uczelni działa również Pełnomocnik ds. Osób Niepełnosprawnych, który oferuje swoją pomoc w załatwianiu spraw i opiekę nad studentami z niepełnosprawnościami. Powyższe świadczy o tym, że metody kształcenia umożliwiają dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, jak również realizowanie indywidualnych ścieżek kształcenia.

Stosowane na ocenianym kierunku metody kształcenia uwzględniają samodzielne uczenie się studentów, próbę aktywizacji oraz osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Do najczęściej stosowanych metod zalicza się: wykład, warsztaty, dyskusję, wykorzystywanie źródeł, metodę

laboratoryjną, klasyczną metodę problemową, case studies, burzę mózgów, symulację oraz gry dydaktyczne. Studenci umiejętności takie, jak: formułowanie i analiza problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentacja wyników badań pozyskują w trakcie przygotowywania prezentacji multimedialnych, referatów, opracowań biznes-planów, konstruowania narzędzi badawczych (np. ankietą, socjogram). Umiejętności te są doskonalone zwłaszcza na zajęciach takich, jak: *metodologia badań naukowych, podstawy demografii, techniki prezentacji, seminarium*. Stosowane przez Uczelnię metody kształcenia stymulują studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się, są jednak bardziej charakterystyczne dla profilu ogólnoakademickiego, niż dla profilu praktycznego. Metody kształcenia wykorzystywane na ocenianym kierunku są różnorodne i w miarę specyficzne, ale nie umożliwiają w pełni osiągnięcia przez studentów wszystkich efektów uczenia się. W ich doborze uwzględniane są w miarę możliwości najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, jednak w procesie nauczania i uczenia się nie zawsze są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne wspomagające osiąganie przez studentów efektów uczenia się. Wykorzystywane metody kształcenia nie do końca zapewniają przygotowanie do działalności zawodowej, w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów, stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

W związku z upowszechnianiem nowoczesnych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT) Uczelnia stosuje dodatkowo metody kształcenia oparte na wykorzystaniu e-learningu przy użyciu platformy Moodle. Dzięki platformie osoby prowadzące zajęcia udostępniają uczestnikom różnorodne materiały dydaktyczne: teksty, artykuły, obrazy, animacje i inne. Poprzez platformę prowadzone są ponadto konsultacje oraz niektóre zajęcia. Oferowane metody i techniki kształcenia na odległość, w przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne są wykorzystywane pomocniczo. Niestety, plan studiów nie uwzględnia tej formy zajęć, pomimo, że jest ona faktycznie wykorzystywana w procesie kształcenia. Również obowiązująca procedura e-learningu w EUST nie reguluje kwestii weryfikacji efektów uczenia się osiągnięty przy wykorzystaniu technik kształcenia na odległość. Podczas spotkań z Władzami Uczelni oraz kadrą prowadzącą zajęcia żadna z osób również nie potrafiła omówić tego zagadnienia. W związku z powyższym ZO PKA nie miał możliwości oceny tej formy kształcenia; wymiar zajęć w ramach kształcenia na odległość jest zgodny z formalnymi wymaganiami w tym zakresie.

Harmonogram realizacji programu studiów na ocenianym kierunku z punktu widzenia formalnego umożliwia wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie, według zasad, które pozwalają studentom na elastyczne kształtowanie ścieżki kształcenia. Z praktycznego punktu widzenia wiele ścieżek specjalistycznych jest zbędnych dla przyszłych absolwentów kierunku zdrowie publiczne, o czym szczegółowo wspomniano powyżej.

Zajęcia dydaktyczne są organizowane w grupach stwarzających realne możliwości aktywnego w nich uczestnictwa. Wielkość grup wykładowych nie przekracza 50 osób, grup ćwiczeniowych - 30 osób, zaś grup laboratoryjnych, seminaryjnych, projektowych, językowych - 15 osób, co nie do końca jest zgodne ze stanem faktycznym, ponieważ język obcy jest realizowany w grupie liczącej cały rok (do 30 osób) i nie uwzględnia różnic w poziomie zaawansowania posługiwania się tym językiem przez studentów. Zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne na studiach I i II stopnia są realizowane w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS, a tym samym są spełnione aktualnie obowiązujące regulacje prawne w tym zakresie.

Planowanie zajęć uwzględnia wydolność psychomotoryczną studentów i przewiduje czas na przerwę obiadową. Zajęcia prowadzone są w blokach nie dłuższych niż 3 godziny lekcyjne w przypadku ćwiczeń i 4-5 godzinnych w przypadku wykładów. Nie planuje się zbyt dużej liczby zajęć dla jednej grupy studentów z tym samym prowadzącym. Przyjmuje się, że w jednym dniu jedna grupa nie powinna mieć więcej, niż dwa bloki danej formy zajęć, z tym samym prowadzącym. Każdy prowadzący jest do dyspozycji studentów na 45 min. przed lub po zajęciach.

Rozplanowanie zajęć na ocenianym kierunku umożliwia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się, a czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się umożliwia weryfikację efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach.

Program studiów I stopnia na ocenianym kierunku przewiduje w czasie całego cyklu obowiązkowy lektorat z języka angielskiego w wymiarze 120 godzin kontaktowych i 180 godzin bez kontaktu z nauczycielem (12 ECTS); zgodnie z sylabusem do zajęć kończy się on egzaminem na poziomie B2 Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego. Na studiach II stopnia język obcy realizowany jest na II i III semestrze studiów w wymiarze 50 godzin kontaktowych i 10 godzin bez kontaktu z nauczycielem (2 pkt ECTS); zgodnie z sylabusem do zajęć kończy się on egzaminem na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego. Ponadto plan studiów obejmuje zajęcia z dziedziny nauk społecznych, którym przyporządkowano liczbę punktów ECTS nie mniejszą niż jest to określone w aktualnie obowiązujących wymaganiach.

Konstrukcja programu kształcenia na obu poziomach studiów, uwzględniając interdyscyplinarny charakter ocenianego kierunku, nie gwarantuje spójności realizowanych treści programowych z założonymi efektami uczenia się. Przykładowo na studiach I stopnia: w ramach zajęć z *biologii* student uczy się budowy komórki i tkanki (podczas hospitacji zajęć przez ZO PKA osoba prowadząca przygotowała preparaty roślinne, a nie zgodnie z sylabusem preparaty tkanki mięśniowej), budowy mikroskopu oraz wykonuje zielenik, co nie jest spójne z przypisanymi efektami uczenia się do tych zajęć oraz jest niezgodne z 6 poziomem KRK (treści programowe na poziomie szkoły podstawowej, odpowiadające 1 poziomowi KRK) (W1 – „posiada interdyscyplinarną wiedzę z zakresu nauk medycznych, w tym przede wszystkim biologii” (biologia nie zapewnia wiedzy z zakresu dyscypliny nauk medycznych, bo jest odrębną dyscypliną naukową); W2 – „ma podstawowe wiadomości o budowie i funkcjach najważniejszych składników komórkowych”; W3 – „zna rolę i podział przeciwcięża”; U1 – „potrafi rozpoznać biologiczne uwarunkowania zdrowia człowieka”, U2 – „potrafi wymienić budowę i rolę DNA i RNA, który jest efektem w zakresie wiedzy, a nie umiejętności”). W przypadku *języka angielskiego* w sylabusie jest niespójność z efektami uczenia się – w kierunkowych efektach uczenia się wymagania w zakresie kompetencji językowych są określone na poziomie B2, zaś w sylabusie – na poziomie B1. Tematyka zajęć nie stanowi treści programowych z języka obcego o charakterze specjalistycznym, ale obejmuje podstawowe zasady gramatyki języka angielskiego oraz podstawy słownictwa (opisywanie osoby, miejsca, czasu wolnego, rodziny), co nie jest zgodne z 6 poziomem KRK. W przypadku zajęć z *Metodologia badań naukowych* jest on mocno sprofilowany w kierunku metodologii badań społecznych, a nie związanych z dyscypliną nauk o zdrowiu, przez co również przedmiotowe efekty uczenia się nie są tożsame z treściami programowymi zajęć (przykładowe treści w sylabusie: Etapy pracy naukowej. Modele pracy naukowej. Obiekt i przedmiot badań naukowych. Zasady etyki i kryteria autorstwa. Formy prezentacji wyników badań naukowych; przykładowe efekty uczenia się: W2 – zna najważniejsze rodzaje metod eksperymentalnych i korelacyjnych i wie, jaka jest różnica między nimi, W3 – zna techniki i narzędzia pozyskiwania danych właściwych dla opisywania zjawisk dotyczących zdrowia publicznego).

W ramach tych zajęć mamy również do czynienia z tzw. duplikowaniem treści programowych, bowiem jednym z tematów ćwiczeń jest analiza statystyczna, która jest podstawowym tematem zajęć z *Biostatystyki*.

Podobne przypadki mają miejsce na studiach II stopnia. Dodatkowo, na studiach II stopnia zajęcia z *Metodologii badań naukowych* posiada identyczny sylabus, jak na studiach I stopnia, a tym samym efekty uczenia się i treści programowe są takie same, jak na studiach I stopnia, w związku z czym nie są zgodne z 7 poziomem KRK.

Niezwykle istotne z punktu widzenia ZO PKA oprócz nieprawidłowo dobranych modułów specjalnościowych, jest również realizowanie wielu niepotrzebnych (z perspektywy przyszłego adepta zdrowia publicznego) zajęć w ramach studiów I stopnia. Jako przykłady można podać na studiach I stopnia takie zajęcia jak: *Samoobrona, Biologia, Antropologia, Podstawy farmakoterapii, Biochemia, Podstawy aktywności ruchowej*. Na studiach II stopnia (poza ścieżkami specjalnościowymi) nie stwierdzono podobnych nieprawidłowości.

Następnym problemem jest nieprawidłowe odniesienie przedmiotowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się. Bazując na powyższych przykładach w przypadku *Biologii* efekt W1 odnosi się do efektów kierunkowych K1_W01 (posiada wiedzę z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych), efekt W3 – do efektu kierunkowego K1_W06 (zna podstawowe mierniki stanu zdrowia oraz zna szczegółowe metody diagnozowania sytuacji zdrowotnej danej populacji), efekt U2 – do efektu kierunkowego K1_U01 (potrafi rozpoznawać podstawowe biologiczne i środowiskowe uwarunkowania zdrowia człowieka, zbiorowości ludzi oraz wzajemnych między nimi relacji). W przypadku *języka angielskiego*, który jest realizowany w formie lektoratów, niezasadne jest przypisanie do zajęć kierunkowych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, a taka sytuacja ma miejsce. Efekty w zakresie wiedzy należy przypisywać tylko formie zajęć, jaką są wykłady. Dodatkowo, efekt przedmiotowy W1 (student objaśnia i definiuje kluczowe pojęcia, dyskutuje i uzasadnia swoje argumenty w rozmowie, prezentuje omawiane tematy z ujęciem kilku aspektów, streszcza wypowiedzi ustne i pisemne, dysponuje wiedzą o praktycznym użyciu języka obcego w komunikacji ustnej i pisemnej) i efekt przedmiotowy W3 (student zna struktury gramatyczne i wie, jak je zastosować) został przyporządkowany do efektu kierunkowego K1_W01 (posiada wiedzę z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych), a efekt przedmiotowy W2 (student zna podstawowe słowa oraz wyrażenia z zakresu prawa) odnosi się do efektu kierunkowego K1_W14 (zna i rozumie podstawy prawne i etyczne wykonywania zawodów medycznych oraz rozumie prawną odpowiedzialność z tytułu wykonywanego zawodu). W przypadku zajęć z *Metodologii badań naukowych* efekt przedmiotowy W1 ma odniesienie do efektów kierunkowych: K1_W01 (posiada wiedzę z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych) oraz K1_W14 (zna i rozumie podstawy prawne i etyczne wykonywania zawodów medycznych oraz rozumie prawną odpowiedzialność z tytułu wykonywanego zawodu). Efekt W2 odnosi się do efektów kierunkowych K1_W01 (posiada wiedzę z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych) oraz K1_W06 (zna podstawowe mierniki stanu zdrowia oraz zna szczegółowe metody diagnozowania sytuacji zdrowotnej danej populacji), natomiast efekt W3 ma pokrycie z efektami K1_W13 (wskazuje i objaśnia podstawowe zagadnienia z edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia) oraz K1_W06 (zna podstawowe mierniki stanu zdrowia oraz zna szczegółowe metody diagnozowania sytuacji zdrowotnej danej populacji). Sytuacja ta w jeszcze większym stopniu pokazuje niespójność i nieścisłość pomiędzy przekazywanymi treściami programowymi, przypisanymi efektami przedmiotowymi oraz efektami kierunkowymi.

Reasumując, treści programowe nie są zgodne z efektami uczenia się oraz nie uwzględniają wiedzy i jej zastosowania w zakresie dyscypliny, do której kierunek jest przyporządkowany.

W ograniczonym stopniu uwzględniają one normy i zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Opisywane treści nie są kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów i nie zapewniają uzyskania wszystkich efektów uczenia się.

Kolejną, istotną kwestią jest określenie obciążenia studentów punktami ECTS. Dokonana weryfikacja planów studiów oraz wyrywkowo wybranych sylabusów wykazała, że jest ono nieprawidłowe, np. zajęcia z *Metodologii badań naukowych* ma przyporządkowane 2 pkt ECTS, w tym zawarty jest udział w zaliczeniu, który nie powinien być uwzględniony w tych szacunkach, a także mocno zawyżona wartość godzinowa udziału w konsultacjach (10 godz.). Konsultacje są w tym przypadku potraktowane jako obciążenie studenta na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich, gdzie faktyczny wymiar zajęć wynosi 15 godz. ćwiczeń. Podobna sytuacja ma miejsce niemal we wszystkich zajęciach zarówno na studiach I stopnia, jak i na studiach II stopnia, również w przypadku zajęć, które są realizowane w ramach wykładów, np. zajęcia z *Prawa ochrony zdrowia* na studiach I stopnia jest realizowany m.in. w formie 18 godz. wykładowych (wykład informacyjny), przy czym dodatkowo 17 godz. dydaktycznych jest przeznaczonych na samodzielne przygotowanie się do wykładów przez studenta, 5 godz. na udział w konsultacjach, 8 godz. na przygotowanie do egzaminu i 2 godz. na udział w egzaminie, co łącznie daje liczbę 50 godz. dydaktycznych, przeliczonych na 2 pkt ECTS. Wskazane przykłady stanowią ewidentnie nieprawidłowy sposób szacowania punktów ECTS.

Podsumowując, czas trwania studiów jest oszacowany prawidłowo, ale nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów, jak również nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć lub grup zajęć nie są poprawnie oszacowane i nie zapewniają osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, chociaż kryteria formalne są w tym przypadku spełnione. Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów określona w programie studiów łącznie oraz dla poszczególnych zajęć lub grup zajęć są określone prawidłowo, ale z uwagi na wskazane powyżej uchybienia nie zapewniają osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się.

Kolejną ważną sprawą jest problem literatury obowiązkowej w sylabusach. W wielu przypadkach nie jest ona aktualna, jest jej zbyt dużo, a tam, gdzie jest aktualna i wyważona w proporcjach, to nie jest dostępna w zasobach uczelnianej Biblioteki, np. podręcznikiem obowiązkowym zajęć z *Ochrony zdrowia starszych i niepełnosprawnych* jest podręcznik „Opieka nad osobami starszymi. Przewodnik dla zespołu terapeutycznego” pod redakcją M. Cybulskiego i E. Krajewskiej-Kułąk (PZWL, Warszawa 2016), którego nie ma w księgozbiorze Biblioteki. Jest to również kolejny przykład zajęć, gdzie treści programowe są niespójne z celami zajęć oraz założonymi efektami uczenia się, ponieważ obejmują również opiekę nad rodziną, zagadnienia związane z medycyną pracy, itp. Następną istotną kwestią jest sposób doboru form zajęć. Hospitacje przeprowadzone przez ZO PKA wykazały, że wiele zajęć realizowanych w formie ćwiczeń było prowadzonych w formie wykładów, w ramach której osoby prowadzące zajęcia omawiały podstawowe zagadnienia teoretyczne. Wskazuje to tym samym na fakt, że formalnie określona w dokumentacji forma prowadzenia zajęć nie jest prawidłowa. W planie studiów I i II stopnia zdecydowana większość zajęć realizowana jest w formie ćwiczeń. Zdaniem ZO PKA należałoby dokonać wyodrębnienia w ramach tych wszystkich zajęć przynajmniej kilku godzin wykładowych po to, aby można było dokonać podstawowego zarysu teoretycznego tematyki danych zajęć. Sekwencja zajęć jest prawidłowa, natomiast dobór form zajęć, a tym samym proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach nie zapewniają osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, bowiem jak

wspomniano powyżej nieodpowiedni dobór form zajęć uniemożliwia prawidłową realizację wskazanych form (bardzo często z powodu braku wprowadzenia teoretycznego ćwiczenia realizowane są w ramach zajęć wykładowych).

Efekty uczenia się zakładane dla praktyk zawodowych, które odbywają się w SP ZOZ, Powiatowych Stacjach Sanitarno-Epidemiologicznych, NZOZ, itp. są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć lub grup zajęć, jednak charakteryzują się tymi samymi specyficznymi, negatywnymi cechami, co efekty uczenia się przypisane do poszczególnych zajęć. Przede wszystkim są zbyt ogólne i jest ich zbyt mało, w związku z czym nie ma możliwości ich pełnej weryfikacji pod kątem osiągnięcia przez studentów. Podobnie treści programowe określone dla praktyk zawodowych nie zapewniają osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Wymiar praktyk jest zgodny z wymaganiami i przyporządkowaną im liczbą punktów ECTS, podobnie Uczelnia w prawidłowy sposób dokonała umiejscowienia praktyk w planie studiów oraz doboru miejsc odbywania praktyk, jednak te pozytywy nie są w stanie zapewnić osiągnięcia założonych efektów uczenia się w połączeniu z przypisanymi treściami programowymi. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk nie są trafnie dobrane i nie umożliwiają skutecznego sprawdzenia i oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów, ponieważ w Dzienniku praktyk zawodowych na chwilę obecną nie ma potwierdzenia osiągnięcia poszczególnych efektów uczenia się przez danego studenta w postaci podpisu opiekuna praktyk z placówki, w której realizowane były te praktyki. Aby można było tego dokonać, wcześniej należy stworzyć szczegółowe efekty uczenia się dla praktyk zawodowych z zakresu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Ocena osiągnięcia efektów uczenia się dokonywana przez opiekuna praktyk nie ma charakteru kompleksowego, a ogólny (opisowy), w ramach którego wymienia się i opisuje czynności, które realizował student w ramach praktyk, a tym samym nie ma możliwości odniesienia się do każdego z zakładanych efektów uczenia się. Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje opiekunów praktyk oraz ich liczba umożliwiają prawidłową realizację praktyk, zaś infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, a tym samym nie mają negatywnego wpływu na możliwość osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk. Organizacja praktyk i nadzór nad ich realizacją odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte i opublikowane zasady w postaci Regulaminu Odbywania Studenckich Praktyk Zawodowych w Europejskiej Uczelni Społeczno-Technicznej w Radomiu. W dokumencie tym znajdują się informacje na temat osób, które odpowiadają za organizację i nadzór nad praktykami na kierunku oraz określenie ich zadań i zakresu odpowiedzialności, kryteria, które muszą spełniać placówki, w których studenci odbywają praktyki zawodowe, reguły zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta, warunki kwalifikowania na praktykę, ogólne zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w miejscu pracy, reguły przeprowadzania hospitacji praktyk, zadania opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania oraz zakres współpracy osób nadzorujących praktyki na kierunku z opiekunami praktyk i sposoby komunikowania się. Uczelnia nie określiła kryteriów, na podstawie których wybierani są opiekunowie praktyk. Uczelnia nie opracowała też szczegółowej procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w miejscu pracy i określania ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym dla praktyk. Wielu studentom zaliczono praktyki na podstawie efektów uczenia się poza systemem studiów tj. na podstawie wykonywanej pracy zawodowej, jednak weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się jest niedokładna. Kilka przeanalizowanych podczas wizytacji ZO PKA formularzy zaliczenia praktyk wskazuje, iż zaliczenie efektów na kierunku zdrowie publiczne następuje np. na podstawie umowy o pracę która potwierdza

zatrudnienie m.in. w gabinecie stomatologicznym, ośrodku badań psychologicznych lub w jednostkach na stanowisku sprzedawcy, co jest niezgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa. W przypadku hospitacji praktyk zawodowych odbywają się one poprzez kontakt opiekuna praktyk z pracodawcą. Kontakt ten odbywa się poprzez drogę elektroniczną (e-mail), telefoniczną bądź poprzez odbycie spotkania z pracodawcą w jego siedzibie. Pozytywna ocena z hospitacji nie wymaga potwierdzenia w formie pisemnej, natomiast negatywna ocena hospitacji praktyk skutkuje przerwaniem praktyki przez studenta i skierowaniem go do innej placówki. Uczelnia nie opracowała formalnie przyjętego i obowiązującego arkusza hospitacji praktyk zawodowych. Uczelnia zapewnia miejsca praktyk dla studentów, a w przypadku samodzielnego wskazania przez studenta miejsca odbywania praktyki, osoba sprawująca nadzór nad praktykami zatwierdza to miejsce w oparciu o z góry określone i formalnie przyjęte kryteria jakościowe. Program praktyk, osoby sprawujące nadzór nad praktykami z ramienia Uczelni oraz opiekunowie praktyk, realizacja praktyk, efekty uczenia się osiągnięte na praktykach podlegają ocenie, dokonywanej z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu programu praktyk i ich realizacji, jednak nie ma ona charakteru sformalizowanego. Zdaniem ZO PKA niepokojące są wyniki badań ankietowych przeprowadzonych wśród absolwentów, które wykazały, że tylko 43% spośród nich uważało, że studia w EUST przygotowały ich wystarczająco do pracy zawodowej, zaś pozostała część miała odmienne zdanie lub nie potrafiła określić tej przydatności.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Treści programowe nie są zgodne z efektami uczenia się oraz w ograniczonym stopniu uwzględniają aktualną wiedzę i jej zastosowanie z zakresu dyscypliny nauk o zdrowiu, do której kierunku jest przyporządkowany. W większym stopniu treści programowe uwzględniają normy i zasady, a także aktualny stan praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku

Harmonogram realizacji programu studiów, a w szczególności formy i organizacja zajęć i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, nie umożliwiają studentom osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się. Z formalnego punktu widzenia liczba semestrów oraz liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia nie wpływa w dostatecznym stopniu na osiągnięcie założonych efektów uczenia się.

Metody kształcenia są w większości zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, ale nie umożliwiają studentom w pełni na osiągnięcie efektów uczenia się. Metody kształcenia w dostatecznym stopniu umożliwiają przygotowanie do działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk. Program praktyk zawodowych, a także w szczególności ich organizacja, a w mniejszym stopniu nadzór nad ich realizacją umożliwiają w ograniczonym stopniu osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z przygotowaniem zawodowym. Sposób weryfikacji efektów

uczenia się nie pozwala na właściwą ocenę osiąganych efektów uczenia się stanowiących podstawę do zaliczania praktyk zawodowych na podstawie wykonywanej pracy.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się, natomiast w mniejszym stopniu umożliwia weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Dokonanie korekty modułów specjalnościowych na studiach I i II stopnia.
2. Modyfikacja i ukierunkowanie metod kształcenia na nauczanie praktyczne w celu osiągnięcia wszystkich założonych efektów uczenia się.
3. Uwzględnienie zajęć prowadzonych przy wykorzystaniu platformy e-learningowej w planach studiów.
4. Zmniejszenie liczebności grup ćwiczeniowych i lektoratów w celu poprawy warunków pracy i efektywniejszego osiągania przez studentów efektów uczenia się.
5. Wprowadzenie testu weryfikującego wiedzę studentów z języka obcego w celu utworzenia grupy podstawowej i zaawansowanej.
6. Dostosowanie treści programowych we wszystkich sylabusach do zajęć na studiach I i II stopnia do przypisanych do nich efektów uczenia się.
7. Dostosowanie treści programowych do odpowiedniego poziomu KRK.
8. Modyfikacja planów studiów pod kątem wyeliminowania zajęć zbędnych w przyszłej pracy zawodowej absolwenta kierunku zdrowie publiczne.
9. Weryfikacja przyporządkowania kierunkowych efektów uczenia się do przedmiotowych efektów uczenia się w sylabusach do zajęć.
10. Korekta oszacowania punktów ECTS w ramach poszczególnych zajęć zgodnie z obowiązującymi wytycznymi w tym zakresie.
11. Weryfikacja sylabusów pod kątem aktualności i dostępności obowiązkowej literatury do zajęć.
12. Modyfikacja doboru form zajęć na studiach I i II stopnia.
13. Modyfikacja efektów uczenia się przypisanych do praktyk zawodowych.
14. Weryfikacja sylabusu do praktyk zawodowych pod kątem odniesienia do kierunkowych efektów uczenia się z zakresu umiejętności nabytych podczas zajęć teoretycznych.
15. Modyfikacja Dziennika praktyk zawodowych pod kątem potwierdzania osiągnięcia efektów uczenia się przez opiekuna praktyk w placówce.
16. Wprowadzenie formalnych kryteriów doboru osób będących opiekunami praktyk zawodowych.
17. Wyeliminowanie potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w miejscu pracy i określania ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym dla praktyk, w związku z niezgodnością tego proceduru z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa.

18. Wprowadzenie hospitacji praktyk zawodowych oraz formalnych dokumentów w tym zakresie (regulamin hospitacji + arkusz hospitacji).

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Kryteria przyjęć na studia określa w drodze uchwały Senat EUST. Warunki rekrutacji są ogłaszane zgodnie z obowiązującym prawem w terminach. W przypadku studiów I stopnia na kierunku „zdrowie publiczne” formalnym warunkiem wstępnym jest posiadanie przez kandydata zdanego egzaminu maturalnego (pod uwagę bierze się wynik z dowolnego przedmiotu) lub innego dokumentu uprawniającego do podjęcia studiów I stopnia. W przypadku studiów II stopnia formalnym warunkiem wstępnym jest posiadanie dyplomu ukończenia studiów I stopnia na kierunku: zdrowie publiczne, kierunkach medycznych (lekarski, lekarsko-dentystyczny, pielęgniarstwo, ratownictwo medyczne, położnictwo, elektroradiologia) oraz innych kierunkach studiów, takich jak: administracja, biotechnologia, ekonomia, inżynieria biomedyczna, inżynieria środowiska, ochrona środowiska, pedagogika, pedagogika specjalna, polityka społeczna, prawo, socjologia, zarządzanie lub innych kierunkach pokrewnych. Z pozoru zamknięta lista kierunków jest jednak otwarta i tak naprawdę kandydatem na studia II stopnia może być absolwent studiów I stopnia na dowolnym kierunku, o czym świadczą zwroty „innych kierunkach studiów” i „innych kierunkach pokrewnych”.

W przypadku modułów specjalnościowych na studiach I i II stopnia są określone wytyczne, kto może zostać studentem danej ścieżki, jednak nie są one zawarte w zasadach rekrutacji, lecz zostały opisane w sylwetce absolwenta, w związku z powyższym nie mają mocy prawnej, a tym samym każdy student może wybrać dowolną specjalność, która go interesuje. Przykładowo: moduł do wyboru *elektroradiologia* jest skierowany do osób, które posiadają już wykształcenie w tym kierunku minimum technika elektroradiologii oraz 5-letnie doświadczenie praktyczne w tym zawodzie. Celem modułu jest podniesienie kwalifikacji i wzbogacenie wiedzy czynnych zawodowo elektroradiologów. Moduł jest odpowiedzią na zapotrzebowanie w zakresie podniesienia kwalifikacji i wiedzy w tym zawodzie. W przypadku modułu medycyna ratunkowa i zarządzanie kryzysowe, oferowanego na studiach II stopnia nie daje on uprawnień do pracy w charakterze ratownika medycznego, podnosi jedynie kwalifikacje i uzupełnia wiedzę dla osób pracujących w tym zawodzie lub służbach mundurowych, zaś dla osób spoza z tej sfery daje podstawę do podjęcia studiów kierunkowych na kierunku ratownictwo medyczne. Wynika z tego, że aby podjąć studia I stopnia na kierunku ratownictwo medyczne, należy skończyć studia II stopnia na kierunku zdrowie publiczne w specjalności *medycyna ratunkowa i zarządzanie kryzysowe*.

Warunki rekrutacji na studia zarówno I, jak i II stopnia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne nie są przejrzyste i selektywne oraz uniemożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się, a tym samym nie są bezstronne i nie zapewniają kandydatom równych szans w podjęciu studiów na kierunku.

W Uczelni obowiązuje procedura uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni wprowadzona Zarządzeniem nr 5/09/2019 Rektora EUST z dnia 9 października 2019. Student ubiegający się o uznanie efektów uczenia się osiągniętych na wcześniejszych etapach kształcenia na

studiach wyższych w innych uczelniach składa w Dziekanacie EUST podanie skierowane do Rektora lub właściwego Prorektora ds. dydaktycznych i studenckich wraz z niezbędnymi załącznikami. Podanie o uznanie osiągniętych w innej uczelni efektów uczenia się/zaliczenie zajęć student składa na początku każdego semestru w ciągu 14 dni od daty jego rozpoczęcia. Uznanie określonych efektów uczenia się możliwe jest pod warunkiem, jeżeli nie upłynęło 5 lat od ich uzyskania. Rektor lub właściwy prorektor ds. dydaktycznych i studenckich kieruje podanie studenta do zespołu powołanego zarządzeniem Dziekana Wydziału Nauk o Zdrowiu w celu zasięgnięcia stosownej opinii w kwestii przedmiotowego wniosku. Powołany zespół rozpatruje wniosek w ciągu 14 dni od dnia jego otrzymania, po czym wyraża w formie pisemnej swoją opinię, wskazując efekty uczenia się, które mogą być studentowi uznane. Do opinii dołącza wykaz zajęć, z których można studentowi uznać efekty uczenia się i proponuje ocenę z zaliczenia danych zajęć. Dziekan Wydziału podejmuje decyzję o całościowym lub częściowym uznaniu osiągniętych efektów uczenia się albo odmawia ich uznania. Student jest powiadamiany o decyzji Dziekana w ciągu 1 miesiąca od daty wpłynięcia wniosku studenta do Dziekanatu. Odpowiednią ocenę z zaliczenia zajęć, zaproponowaną przez zespół powołany przez Dziekana Wydziału, Dziekan wpisuje studentowi do indeksu oraz do systemu elektronicznego. Tym samym warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Dodatkowo w Uczelni funkcjonuje Regulamin potwierdzania efektów uczenia się. Kandydat składa wniosek o potwierdzenie efektów uczenia się wraz z niezbędnymi załącznikami wskazującymi na zbieżność z efektami uczenia się zawartymi w programie studiów ocenianego kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia, na który to kierunek kandydat ubiega się o przyjęcie. Weryfikacji efektów uczenia się dokonują w Uczelni Wydziałowe komisje ds. weryfikacji efektów uczenia się, powoływane przez Rektora na wniosek Dziekana oraz Uczelniana Komisja Odwoławcza ds. uznawania efektów uczenia się powołana przez Rektora. Komisja w wyniku przeprowadzonej weryfikacji potwierdza, jaka wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne kandydata uzyskane w ramach edukacji poza formalnej i nieformalnej odpowiadają efektom uczenia się uzyskiwanych przez studenta w procesie kształcenia, zawartym w programie studiów i czy efekty te umożliwiają zaliczenie określonych zajęć dydaktycznych wraz z przypisanymi do nich punktami ECTS. Forma weryfikacji efektów uczenia się może obejmować: egzamin ustny, egzamin pisemny, test, zadania, projekt, ćwiczenia itp. Uznanie efektów uczenia się dla danych zajęć następuje wyłącznie w przypadku ich potwierdzenia w odniesieniu do wszystkich efektów uczenia się zdefiniowanych dla tych zajęć w programie studiów. Osoby przyjęte na studia w wyniku potwierdzenia efektów uczenia się będą włączone do regularnego trybu studiów i zwolnione z realizacji zajęć, dla których efekty zostały uznane w procesie potwierdzania efektów uczenia się. Reasumując, warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Student przygotowuje pracę dyplomową pod kierunkiem opiekuna, wybranego spośród nauczycieli akademickich wskazanych przez Dziekana. Listę opiekunów w danym roku akademickim ogłasza Dziekan Wydziału. W przypadku studiów I stopnia nie ma określonych wytycznych dotyczących opiekuna pracy licencjackiej, natomiast w przypadku studiów II stopnia praca dyplomowa jest przygotowywana pod kierunkiem osoby, która posiada co najmniej stopień naukowy doktora. Praca dyplomowa może być przygotowana w języku obcym, po uzyskaniu przez studenta

uprzedniej zgody Dziekana oraz opiekuna. Nie określono również formalnie rodzaju prac dyplomowych – czy powinna to być praca badawcza, przeglądowa, etc. Rodzaje, tematyka i metodyka prac dyplomowych są nie do końca skorelowane z dyscypliną nauk o zdrowiu; wiele z tematów wykracza poza nią, a skupia się na zagadnieniach stricte klinicznych lub ściśle powiązanych z modułami specjalnościowymi. Dodatkowo ocena losowo wybranych prac dyplomowych wykazała, że w wielu przypadkach nie spełniają one wytycznych zawartych w obowiązujących zasadach pisania prac dyplomowych. Podsumowując, zasady i procedury dyplomowania są trafne i specyficzne, ale nie do końca zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów.

W procesie kształcenia na studiach niestacjonarnych kierunku zdrowie publiczne I i II stopnia o profilu praktycznym funkcjonuje system sprawdzania i oceniania umożliwiający monitorowanie postępów, w tym oceny stopnia osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się, który, niestety, nie jest pozbawiony uchybień. Skuteczność osiągania zakładanych efektów uczenia się weryfikowana jest poprzez bieżącą ocenę wyników uczenia się studentów (oceny częściowe i ocena końcowa), ocenę praktyki zawodowej, proces dyplomowania, śledzenie losów zawodowych absolwentów, opinie pracodawców. Efekty przedmiotowe i ich weryfikacja dokumentowana jest między innymi pracami etapowymi, zgodnie z procedurą. W przypadku prac etapowych ZO PKA stwierdził wiele uchybień – w wielu pracach brakowało kryteriów oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, prace były nie na temat, nie były zgodne z treściami programowymi i efektami uczenia się przyporządkowanymi do zajęć, niemal wszystkie z nich nie zostały ocenione i podpisane przez osobę prowadzącą, a te które zostały ocenione w zdecydowanej większości przypadków były w 100% ocenione na oceny bardzo dobre (5,0). Niektóre egzaminy, np. z podstaw farmakoterapii oraz anatomii były sporządzone w formie wydruków komputerowych z gotowymi odpowiedziami. Formy i warunki zaliczenia zajęć zawarte są w kartach przedmiotów; są one zróżnicowane zależnie od zajęć. Każdy nauczyciel akademicki zobowiązany jest do przedstawienia na pierwszych zajęciach kryteriów oceniania i warunków zaliczenia zajęć, sposobów weryfikacji efektów uczenia się oraz formy wsparcia procesu samokształcenia. Stosowane w Uczelni metody weryfikacji osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się to: egzamin pisemny lub ustny, test kompetencji, kolokwium pisemne, praktyczne lub ustne, prezentacja, sprawozdanie, praca kontrolna, projekt, praca dyplomowa. Dominującą formą egzaminowania są egzaminy ustne, które co prawda odbywają się w obecności obserwatorów (innych studentów lub pracowników), ale jest to forma, która nie do końca jest odpowiednia w przypadku wszystkich zajęć na ocenianym kierunku, a ponadto brak jest standaryzacji przeprowadzania tej formy egzaminu. Reasumując, efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, projektów, prac dyplomowych, dzienników praktyk, a także są monitorowane poprzez prowadzenie analiz pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji, bowiem w Uczelni działa Biuro Karier. Jednak w większości przypadków rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, projektów itp., a także prac dyplomowych oraz stawianych im wymagań nie są dostosowane do poziomu i profilu studiów, efektów uczenia się oraz zastosowań wiedzy z zakresu dyscypliny, do której kierunek jest przyporządkowany, norm i zasad, a także praktyki w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej oraz zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Kolejnym, wzbudzającym niepokój ZO PKA zagadnieniem są kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się. Kryteria są określone tylko dla trzech ocen (3, 4 i 5), natomiast nie ma informacji, co musi wiedzieć/umieć student, który otrzymał ocenę 3,5 lub 4,5. W niemal wszystkich

przedmiotowych sylabusach na studiach I i II stopnia kryterium oceny osiągniętych efektów uczenia się na ocenę 3 jest opanowanie danego efektu w stopniu podstawowym, a następnie znajduje się dopisek „liczne błędy”. Osoba, która popełnia liczne błędy, czyli w ostateczności nie osiągnęła efektów uczenia się założonych dla zajęć, nie powinna ich zaliczyć; Uczelnia jednakże potwierdza, że student, który w praktyce efektów uczenia się nie osiągnął, to jednak tego dokonał. W przypadku oceny 4 dopisek przy każdym efekcie ma brzmienie „nieliczne błędy”, co też nie powinno mieć miejsca.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się, w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Nie zapewniają one bezstronności, rzetelności i przejrzystości procesu weryfikacji oraz wiarygodności i porównywalności ocen, co potwierdziły przeprowadzone przez ZO PKA oceny prac etapowych. W ograniczonym stopniu określają ponadto zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się na każdym etapie studiów oraz na ich zakończenie. Określają one formalne zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem, jednak nauczyciele akademicki zatrudnieni w Uczelni nie znają tej procedury i nie wiedzą, co mogą zrobić np. w sytuacji, kiedy złapią studenta na ściąganiu podczas egzaminu. Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się nie zapewniają skutecznej weryfikacji i oceny stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się, nie wszystkie umożliwiają sprawdzenie opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, nie umożliwiają sprawdzenia i oceny opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów I stopnia i B2+ na poziomie studiów II stopnia, w tym języka specjalistycznego. W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się nie odbywa się przez bieżącą kontrolę postępów w nauce, prawdopodobnie nie odbywa się wcale, bo nikt z nauczycieli ani Władz Uczelni nie potrafił się ustosunkować do tego zagadnienia.

Studenci są autorami/współautorami publikacji fachowych lub posiadają inne osiągnięcia w obszarach działalności zawodowej/gospodarczej właściwych dla kierunku; przede wszystkim są to prace dyplomowe opublikowane w czasopiśmie „Zdrowie i Społeczeństwo”, będącym wydawnictwem Uczelni, a także wystąpienia na studenckich konferencjach krajowych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, ale niespójne i nie do końca przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, które uniemożliwiają właściwy dobór kandydatów. Pozostałe procedury (zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów) nie posiadają znaczących uchybień.

System weryfikacji efektów uczenia się nie umożliwia monitorowania postępów w uczeniu się oraz rzetelnej i wiarygodnej oceny stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, ale nie umożliwiają uzyskania informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz nie do końca motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również nie pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności opanowania umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja nie potwierdzają w pełni osiągnięcia efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Modyfikacja kryteriów formalnych rekrutacji na studia I i II stopnia, z uwzględnieniem modułów specjalnościowych na ocenianym kierunku.
2. Weryfikacja obowiązującego Regulaminu dyplomowania pod kątem wymagań formalnych oczekiwanych od dyplomantów I i II stopnia oraz przestrzeganie jego zapisów przez opiekunów i recenzentów.
3. Modyfikacja formuły egzaminu dyplomowego, zarówno na studiach I, jak i II stopnia, pod kątem zadawanych pytań egzaminacyjnych.
4. Modyfikacja kryteriów oceny osiągniętych efektów uczenia się w sylabusach zajęć.
5. Wdrożenie prawidłowego systemu weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się w ramach poszczególnych zajęć w planach studiów.
6. Korekta metod weryfikacji efektów uczenia się w poszczególnych sylabusach (ograniczenie egzaminów ustnych).

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Na kierunku zdrowie publiczne zajęcia dydaktyczne prowadzi ogółem 39 osób, w tym 16 nauczycieli akademickich i 23 inne osoby. Zarówno nauczyciele akademicki jak i inne osoby prowadzące zajęcia związane z określoną dyscypliną w zdecydowanej większości nie posiadają aktualnego i udokumentowanego dorobku naukowego w zakresie tej dyscypliny i/lub doświadczenia zawodowego umożliwiającego prawidłową realizację zajęć, w tym nabywania przez studentów umiejętności praktycznych. Liczebność kadry w stosunku do liczby studentów oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia umożliwia realizację

zajęć dydaktycznych, jednakże struktura kwalifikacji kadry (posiadanie tytułu zawodowego, doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią oraz stopnie i tytuły naukowe) nie zapewnia poziomu i jakości realizowanych zajęć dydaktycznych. Nauczyciele akademicki posiadają kompetencje dydaktyczne umożliwiające prawidłową realizację zajęć, natomiast inne osoby prowadzące zajęcia nie mają udokumentowanego ukończenia szkolenia dydaktycznego, a ich doświadczenia dydaktyczne jest związane z prowadzeniem zajęć w szkolnictwie podstawowym lub średnim. Przydział zajęć dydaktycznych w 56 przedmiotach jest nieprawidłowy (szczegóły w Załączniku nr 4) i uniemożliwia prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie zakładanych efektów uczenia. Obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć przez nauczycieli akademickich jest zgodny z wymogami.

Nauczyciele prowadzący zajęcia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość uzyskali wsparcie od informatyka w zakresie przygotowania materiałów edukacyjnych zamieszczanych na dostępnej w uczelni platformie. Realizację tych zajęć kontroluje również zatrudniony informatyk, brak jednak formalnych regulacji w tym zakresie.

Dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia nie jest transparentny i adekwatny do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć, nie uwzględnia w szczególności ich dorobku naukowego i doświadczenia zawodowego oraz osiągnięć dydaktycznych.

Nauczyciele akademicki i inne osoby prowadzące zajęcia podlegają ocenie studentów, hospitacji i okresowej ocenie przez Dziekana Wydziału Nauk o Zdrowiu. Studenci corocznie dokonują oceny nauczycieli prowadzących zajęcia w zakresie dydaktycznym za pośrednictwem ankiety. O wynikach ankiet studenckich informuje nauczyciela Dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu w rozmowie bezpośredniej. Hospitację zajęć przeprowadza Dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu lub upoważniony przez niego nauczyciel ze stopniem naukowym co najmniej doktora. Hospitacji nie podlegają nauczyciele z tytułem profesora i stopniem naukowym doktora habilitowanego. O dniu i terminie hospitacji nauczyciel może być poinformowany telefonicznie lub drogą elektroniczną. Hospitacja dokonywana jest zgodnie z protokołem raz na 3 lata (ocena pracownika co 2 lata !), a w szczególnie uzasadnionych przypadkach (pracownicy z tytułem zawodowym magistra w pierwszych trzech latach pracy) może być przeprowadzana częściej. Decyzje w tym zakresie podejmuje Dziekan Wydziału. Z przedstawionych ZO PKA protokołów hospitacji wynika, że nawet w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu zajęć nie wydano żadnych zaleceń.

Nauczyciele akademicki i inne osoby prowadzące zajęcia dydaktyczne podlegają również okresowej ocenie, która dokonywana jest co dwa lata i na wniosek przełożonego. Oceny dokonuje Dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu w oparciu o wypełniony przez nauczyciela arkusz okresowej oceny uwzględniający samoocenę nauczyciela w zakresie dydaktycznym, naukowo-badawczym i organizacyjnym. Nie jest jasne, czy wyniki oceny studentów, wyniki hospitacji są uwzględniane w okresowej ocenie, bowiem nie ma jasnych kryteriów tej oceny.

Każdy nauczyciel za pośrednictwem anonimowej ankiety ma możliwość przedstawienia opinii w zakresie warunków pracy. Ankieta obejmuje 9 pytań zamkniętych dotyczących prowadzenia badań, udziału w konferencjach, wyposażenia sal, zasobów bibliotecznych, liczebności grup na zajęciach i zadowolenia z pracy. Brak jest jednak informacji jakie są wyniki tej ankiety i w jaki sposób zebrane opinie są wykorzystywane.

W Uczelni nie ma Komisji ds. zatrudnienia nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, decyzje w tej sprawie podejmuje Dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu. Polityka kadrowa nie zapewnia doboru nauczycieli do prawidłowej realizacji zajęć, nie sprzyja stabilizacji zatrudnienia i trwałemu rozwojowi nauczycieli i innych osób prowadzących zajęcia. Analiza dokumentacji kadry

prowadzącej zajęcia zamieszczonej w raporcie samooceny, analiza sylabusów oraz wykazu kadry udostępnionej w trakcie wizyty wykazała dużą jej rotację.

Podnoszenie kompetencji zawodowych i dydaktycznych nauczycieli akademickich jest w zakresie indywidualnym każdego nauczyciela. W Uczelni nie ma sformalizowanych zasad wsparcia nauczycieli w ich rozwoju zawodowym i naukowym. Nauczyciel może złożyć wniosek o wsparcie finansowe związane z udziałem w konferencji naukowej lub publikacją naukową, szczególnie z punktacją IF, ale nie ma informacji o budżecie na ten cel i zasadach uzyskania wsparcia w tym zakresie.

Nauczyciele współpracują z podmiotami, z którymi Uczelnia podpisała porozumienia na realizację kształcenia praktycznego.

W Uczelni jest opracowana procedura antymobingowa (nauczyciele jej nie znają)..

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Kompetencje, doświadczenie i kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia nie zapewniają ich prawidłowej realizacji oraz osiągnięcia przez studenta efektów uczenia się. Liczba nauczycieli akademickich, ich obciążenie godzinowe zapewniają realizacji programu studiów, jednak struktura kwalifikacji (posiadanie tytułu zawodowego, stopni i tytułów naukowych) oraz brak udokumentowanego doświadczenia i/lub dorobku naukowego oraz osiągnięć dydaktycznych nie zapewnia poziomu i jakości realizowanych zajęć dydaktycznych (brak możliwości osiągnięcia przez studentów założonych efektów uczenia się). Obsada zajęć w 56 przedmiotach jest nieprawidłowa. Uczelnia nie stwarza optymalnych warunków stymulujących kadrę do ciągłego rozwoju. Polityka kadrowa w zakresie doboru nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia nie jest transparentna, nie zapewnia prawidłowej realizacji zajęć i nie sprzyja stabilizacji zatrudnienia i trwałemu rozwojowi nauczycieli.

Kadra podlega okresowej ocenie w zakresie działalności dydaktycznej, naukowej i organizacyjnej, którą przeprowadza Dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu, ale nie ma potwierdzenia, że w ocenie uwzględnia się wyniki ankiet studentów i wyniki hospitacji zajęć. Hospitacja zajęć nie obejmuje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia na kierunku zdrowie publiczne, który mają tytuł naukowy profesora i stopień doktora habilitowanego.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Zapewnienie doboru nauczycieli i innych osób prowadzących zajęcia, opartego o transparentne zasady i umożliwiające prawidłową realizację zajęć.

2. Dokonanie zmian obsady zajęć dydaktycznych w 56 przedmiotach wskazanych w załączniku nr 4, uwzględniając kwalifikacje, doświadczenie zawodowe i dorobek naukowy w zakresie prowadzonych zajęć.
3. Przeprowadzenie okresowej oceny kadry prowadzącej zajęcia na podstawie opracowanych kryteriów, uwzględniając w nich wyniki oceny studentów oraz wyniki z hospitacji zajęć.
4. Objęcie hospitacją zajęć również nauczycieli z tytułem profesora i stopniem doktora habilitowanego.
5. Hospitacje zajęć powinny być niezapowiedziane, a protokołach formułowane zalecenia w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Bazą dla kierunku zdrowie publiczne jest budynek przy ul. Wodnej 13/21, w którym znajdują się m.in. rektorat, dziekanat, pomieszczenia administracyjne, biblioteka i sale dydaktyczne: aula (120 miejsc), 16 sal ćwiczeniowo-seminaryjnych, w tym 2 pracownie komputerowe z dostępem do Internetu w godz. 8.00-22.00 (2x 18 stanowisk, możliwość korzystania z pakietu MS Office 2007, 2010 i 2016 i oprogramowania Windows 7, Windows 10 i Windows XP), a także pracownie: kosmetyczna, pierwszej pomocy przedmedycznej, masażu, laboratorium diagnostyki zdrowia, pracownia gastronomiczna bez obróbki termicznej, biologii i anatomii. Sale dydaktyczne są wyposażone w komputery, projektory multimedialne stacjonarne i ekrany ściennie. Niektóre sale posiadają również tablice interaktywne.

Sale i specjalistyczne pracownie dydaktyczne oraz ich wyposażenie nie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się i nie są adekwatne do rzeczywistych warunków przyszłej pracy absolwenta. Pracownie masażu, kosmetyczna, gastronomiczna zapewniają prawidłową realizację zajęć z przedmiotów wskazanych w planie i programie studiów, ale osiągnięte umiejętności praktyczne nie będą wykorzystane w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy związanych z kierunkiem zdrowie publiczne. Pracownie komputerowe, biologii i anatomii są wyposażone w sprzęt bardzo podstawowy, np. brak specjalistycznego oprogramowania tj. program Statistica, SPSS, KS Samed wykorzystywanych w realizacji zajęć z Biostatystyki, Demografii; brak mikroskopów, preparatów mikroskopowych do zajęć z Biologii, brak modeli do zajęć z Anatomii, co uniemożliwia realizację zajęć z wskazanych przedmiotów oraz osiągnięcie założonych efektów uczenia się. Jednie wyposażenie pracowni pierwszej pomocy przedmedycznej w pełni zapewnia osiągnięcie przez studentów założonych efektów uczenia się.

Liczba, wielkość sal, liczba stanowisk w pracowniach dydaktycznych, komputerowych są dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup i umożliwiają realizację zajęć, w tym samodzielnego wykonywania czynności praktycznych przez studenta.

Budynek nie jest przystosowany do osób niepełnosprawnych, nie posiada możliwości korzystania z wi-fi. W budynku jest zaplecze socjalne z możliwością zakupu ciepłych posiłków.

Biblioteka wraz z czytelnią (o pow. 110 m²), wyposażona jest w 4 stanowiska komputerowe z dostępem do Internetu. Biblioteka jest dostępna dla studentów 7 dni w tygodniu; pn –pt w godz. 9:00-14:00, w weekendy w godz. 9:00-16:00.

Zarówno Biblioteka, jak i czytelnia, nie są przystosowane do osób z niepełnosprawnościami. W dyspozycji biblioteki znajduje się 8844 pozycje, w tym 910 związanych z ocenianym kierunkiem studiów. Z informacji uzyskanej podczas wizytacji wynika, że 70 % pozycji ujętych w wykazie stanowią 2-4 egzemplarze tych samych pozycji. Wiele pozycji książkowych jest nieaktualnych, brakuje książek zalecanych w sylabusach jako literatura obowiązkowa. Na stanie biblioteki znajduje się obszerny księgozbiór historyczny oraz z zakresu budownictwa i wydawnictwa literatury biografistycznej Ziemi Radomskiej wydawane przez Muzeum Wsi Radomskiej i Radomskie Towarzystwo Naukowe, który nie jest przydatny dla studentów ocenianego kierunku studiów. Biblioteka prowadzi prenumeratę 80 czasopism, głównie o charakterze popularnym i popularno-naukowym. W zdecydowanej większości prenumerowane czasopisma dotyczą kosmetologii, urody, medycyny estetycznej i dermatologii. W przedstawionym wykazie znajdują się jedynie 3 czasopisma, które można uznać, że są związane z ocenianym kierunkiem studiów tj.: Menadżer Zdrowia, Medycyna Środowiskowa i Przegląd Nauk o Zdrowiu. Studenci i nauczyciele mają możliwość korzystania z zasobów bibliotek, z którymi Uczelnia zawarła umowy tj.: Miejska Biblioteka Pedagogiczna, Miejska Biblioteka Publiczna im. S. Żałuskich w Radomiu, Biblioteka Narodowa w Warszawie, Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny w Warszawie, Główna Biblioteka Lekarska im. Stanisława Konopki w Warszawie, Biblioteka Główna Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Biblioteka Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego. Biblioteka zapewnia studentom i nauczycielom bezpłatny dostęp do książek elektronicznych – Ibuk.pl, natomiast nie posiada dostępu do Wirtualnej Biblioteki Nauki.

W bibliotece nie są dostępne w formie elektronicznej materiały dydaktyczne opracowane do zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Brak dokumentacji potwierdzającej systematycznie prowadzoną ocenę infrastruktury dydaktycznej, bibliotecznej, informatycznej i wyposażenia technicznego pomieszczeń oraz udziału nauczycieli i studentów w tej ocenie.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne nie w pełni zapewniają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się określonych w planie i programie studiów. Pracownie specjalistyczne (masażu, kosmetyczna, gastronomiczna) zapewniają prawidłową realizację zajęć, ale osiągnięte umiejętności praktyczne nie będą wykorzystane w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy związanych z kierunkiem zdrowie publiczne. Infrastruktura we wszystkich obszarach nie jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu. W pomieszczeniach budynku uczelni brak dostępu do wi-fi. Liczba pozycji bibliotecznych jest bardzo podstawowa, a zasoby czasopism bardzo ograniczone do pozycji

popularnych i popularno-naukowych nie zapewniających aktualny dostęp do informacji naukowej studentów kierunku zdrowie publiczne.

Brak dokumentacji potwierdzającej systematyczny przegląd infrastruktury dydaktycznej, bibliotecznej i informatycznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, środki pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informatyczne, edukacyjne oraz udziału w nim nauczycieli i studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Dostosowanie infrastruktury do potrzeb osób z niepełnosprawnością.
2. Doposażenie pracowni specjalistycznych (pracownia komputerowa, biologiczna i anatomiczna) w oprogramowanie, sprzęt i pomoce dydaktyczne umożliwiające realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.
3. Uzupełnienie księgozbioru Biblioteki w książki i czasopisma wskazane jako obowiązkowe i uzupełniające w sylabusach do przedmiotów.
4. Dokonywanie systematycznego przeglądu infrastruktury dydaktycznej, bibliotecznej i informatycznej, wyposażenia technicznego pomieszczeń, środki pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informatyczne, edukacyjne z udziałem nauczycieli i studentów kierunku zdrowie publiczne i jego udokumentowanie.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

EUST od lat współpracuje z otoczeniem społeczno-gospodarczym Radomia i regionu w zakresie realizacji programu kształcenia na kierunku zdrowie publiczne.

Pracodawcy współpracujący z Uczelnią działają jako Społeczna Rada Pracodawców (Zarządzeniem Rektora nr 1/05/2014 z dnia 05.05.2014 r.) składająca się z 17 członków, którzy prowadzą działalność (w tym gospodarczą) i podzielona jest na zespoły obszarowe. Zespół Pracodawców przy Wydziale Nauk o Zdrowiu liczy 4 osoby, a posiedzenia jego odbywają dwa razy w roku; ponadto organizowane są spotkania indywidualnie. Brak jest jednak dowodów aktywności Rady i Zespołu.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia dotyczy realizacji zajęć w placówkach służby zdrowia, sprawowania opieki nad studentami podczas praktyk zawodowych, opiniowania programu kształcenia, głównie w zakresie efektów uczenia się.

Istotne znaczenie dla doskonalenia programu kształcenia dla ocenianego kierunku ma współpraca z interesariuszami zewnętrznymi, którzy reprezentują wybrane firmy związane z służbą zdrowia; wiąże się ona z możliwościami dostosowania oferty kształcenia do wymagań rynku pracy, udziałem w życiu społeczno-gospodarczym oraz wzmocnieniem na rynku usług dydaktycznych.

Sugestie przedstawicieli rynku pracy oraz nauczycieli akademickich wpływają na modyfikację planu studiów, sposobu realizacji efektów uczenia się, wprowadzania do programu np. dodatkowych godzin zajęć z zakresu podologii.

Interesariusze zewnętrzni powołani w skład Zespołu Pracodawców Wydziału Nauk o Zdrowiu są osobami pełniącymi funkcje kierownicze w jednostkach służby zdrowia m.in. SPZOZ, Okręgowej Izbie Lekarskiej, fundacjach, klinikach oraz Państwowej Inspekcji Sanitarnej i mają wpływ na realizację procesu kształcenia na ocenianym kierunku, w tym na realizację praktyk zawodowych

Działania Społecznej Rady Pracodawców są pomocne w prowadzeniu konsultacji oferty kształcenia. Zespół uczestniczący w formułowaniu i realizacji strategii, w zakresie kształcenia opiniując efekty uczenia się, szczególnie w zakresie ich zgodności z wymaganiami organizacji zawodowych i pracodawców, także bierze udział w modyfikacjach oferty kształcenia w zakresie jej dostosowania do potrzeb rynku pracy.

Współpraca Uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia realizowana jest również poprzez działania podejmowane w ramach funkcjonowania Biura Karier, które organizuje spotkania, konferencje o tematyce związanej z rynkiem pracy i pozwalających na poznanie wzajemnych oczekiwań studentów oraz pracodawców. Studenci kierunku zdrowie publiczne wykazują niewielkie zainteresowanie uczestnictwem w warsztatach, ponieważ w większości mają już stałe zatrudnienie. Biuro Karier monitoruje i analizuje oferty pracy przesyłane w ostatnich latach, co pozwala usystematyzować wiedzę na temat zasięgu, frekwencji oraz jakości ofert dla studentów ocenianego kierunku.

Uczelnia analizuje oczekiwania pracodawców wobec absolwentów poprzez analizę pozyskanych informacji z ankiet. Dzięki odpowiedziom uzyskanym od pracodawców na pytania dotyczące m.in. w jaki sposób poszukują kandydatów do pracy, jakie cechy i zdolności powinien posiadać absolwent, czy widzą konieczność uzupełnienia programu studiów oraz na jakich specjalistów jest zapotrzebowanie w procesie edukacji. Do tej pory kilkakrotnie skorzystano z możliwości zaproszenia praktyka-pracodawcy na dodatkowe zajęcia.

Przedstawiciele Szpitala Miejskiego w Radomiu, Gabinetu Terapii Manualnej, Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych, Urzędu miasta w Radomiu, Radomskiego Szpitala Specjalistycznego oraz publicznych ZOZ-ów, Radomskiej Stacji Pogotowia Ratunkowego, firmy koordynującej sprzedaż sprzętu rehabilitacyjnego wnioskowali do Uczelni o zmiany w programie kształcenia, które zostały przez Uczelnię uwzględnione. Pracodawcy są zadowoleni z umiejętności jakie posiadają absolwenci ocenianego kierunku. W opinii pracodawców Uczelnia jest otwarta na współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym i wykazuje inicjatywy służące dostosowaniu procesu kształcenia do potrzeb rynku pracy.

Prowadzone są okresowe przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, których Uczelnia jednak nie sformalizowała.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Jednostka wykazuje się aktywną współpracą z otoczeniem społecznym i gospodarczym w procesie kształcenia. Pracodawcy są włączani w procesy budowania oferty edukacyjnej służącej rozwijaniu programów studiów w oparciu o aktualne potrzeby rynku pracy. Pracodawcy wnioskują do władz Uczelni

o wprowadzenie zmian do programu studiów, które są dyskutowane, analizowane i po wspólnych uzgodnieniach realizowane. Co roku Uczelnia zaprasza na spotkania kolejne osoby, mogące mieć korzystny wpływ na realizację programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Na kierunku publiczne nie ma podpisanych umów z uczelniami wyższymi w Europie umożliwiające wymianę nauczycieli akademickich i studentów. Pomimo, iż uczelnia przedstawiła podpisane umowy partnerskie w ramach programu Erasmus + (umowa bilateralna) z uczelniami wyższymi, które dają możliwość wyjazdu na praktyki, żaden student zdrowia publicznego w ostatnich 5-latach nie skorzystał z wyjazdu. Powyższe umowy nie obejmują nauczycieli z ocenianego kierunku studiów, dlatego też żaden nauczyciel w ostatnich 5-latach nie korzystał z wyjazdu. Z powodów finansowych Uczelnia nie wspiera nauczycieli zainteresowanych wyjazdem do uczelni zagranicznej; koszty związane z wyjazdem ponosi nauczyciel. W programie studiów została przygotowana dla studentów oferta kształcenia w języku angielski, która obejmuje 4 przedmioty do wyboru tj.: Social and Health Policy in EU, Management in public Health in EU, History of Medicine during World War II, Complementary and alternative medicine (CAM) Example of Social phenomenon. Dotychczas zajęcia w języku angielskim nie były realizowane, ze względu na brak zainteresowania wśród studentów. Na proces umiędzynarodowienia wpływa również fakt uczestniczenia nauczycieli prowadzących zajęcia na kierunku "zdrowie publiczne" w towarzystwach naukowych o zasięgu międzynarodowym, np. Międzynarodowe Stowarzyszenie Waleologiczne, Commission Internationale du Genie Rurale, Asian Association for Agricultural Engineering oraz współpraca międzynarodowa, która zaowocowała wydaniem książki wspólnie z Uniwersytetem w Mediolanie

Dział Współpracy z Zagranicą monitoruje proces umiędzynarodowienia w zakresie podpisywania umów, rejestracji wyjazdów nauczycieli akademickich i studentów. Nie zajmuje się oceną tego procesu.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Nie zostały w pełni stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku zdrowie publiczne, ponieważ dotychczas nie podpisano żadnej umowy o współpracy z uczelniami wyższymi

w Europie, a ocenianym kierunkiem studiów na wymianę studentów i nauczycieli. Nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku studiów nie mają możliwości wyjazdu do uczelni zagranicznej ze względu na brak formalnych umów oraz brak wsparcia finansowego ze strony uczelni. Natomiast studenci kierunku zdrowie publiczne mają możliwość odbycia praktyki w uczelni zagranicznej w ramach umów podpisanych z uczelnią i mają przygotowaną ofertę wyboru jednego z 4 przedmiotu w języku angielskim.

Współpraca międzynarodowa nauczycieli akademickich realizowana jest jedynie poprzez udział w konferencjach międzynarodowych, towarzystwach naukowych oraz wspólnych publikacjach.

Monitorowanie umiędzynarodowienia ogranicza się do spraw formalnych, natomiast nie jest dokonywana systematyczna ocena procesu umożliwiające jego doskonalenie.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

Podjęcie działań zmierzających do zwiększenia stopnia umiędzynarodowienia, w tym między innymi podpisanie umów z uczelniami wyższymi w Europie umożliwiającymi wymianę nauczycieli akademickich i studentów kierunku zdrowie publiczne.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Bezpośrednie wsparcie studentów poszczególnych lat studiów pełnią powołani opiekunowie roku. Pomagają on studentom wdrożyć się w procedury studiowania na I roku studiów a także wspomagają rozwiązywanie problemów pojawiających się w całym cyklu kształcenia.

Nauczyciele akademicki są dostępni dla studentów w trakcie realizacji programu kształcenia podczas prowadzenia zajęć programowych oraz podczas dyżurów. Odbywają się one w terminach dostosowanych do planu zajęć studentów. Możliwy jest też kontakt drogą elektroniczną, lub przez telefon (w przypadku, gdy nauczyciel akademicki z własnej inicjatywy poleci studentom ten sposób kontaktu celem przeprowadzania konsultacji i udostępni numer telefonu kontaktowego). Możliwe jest również umówienie się z wykładowcą na spotkanie poza wyznaczonymi godzinami, co ma dla studentów istotne znaczenie w związku z podejmowaną w wielu przypadkach pracą zawodową, wykonywaną równolegle do odbywania studiów. Nauczyciele akademicki często za pośrednictwem poczty elektronicznej wysyłają na swoje zajęcia materiały, które są adekwatne do treści na nich omawianej.

Studenci mają możliwość kształcenia się w ramach indywidualnego toku studiów na zasadach określonych przez Regulamin Studiów Europejskiej Uczelni Społeczno-Technicznej. W szczególnych przypadkach studenci mają możliwość w porozumieniu z prowadzącymi mogą ustalić szczegółowe warunki odbywania i zaliczania danego przedmiotu. Z takiego rozwiązania najczęściej korzystają studenci szczególnie uzdolnieni oraz osoby zaangażowane w działalność na rzecz studentów.

W Uczelni działa również Pełnomocnik ds. Osób Niepełnosprawnych, który oferuje swoją pomoc w załatwianiu spraw i opiekę nad studentami z niepełnosprawnościami. Powyższe świadczy o tym, że metody kształcenia umożliwiają dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, jak również realizowanie indywidualnych ścieżek kształcenia.

Obsługę administracyjną prowadzi Dziekanat. Studenci mają kompetentną obsługę w zakresie spraw związanych z procesem dydaktycznym oraz pomocą materialną, a także publiczny dostęp do informacji o programie kształcenia i procedurach toku studiów. Studenci obecni podczas spotkania z ZO PKA bardzo pozytywnie ocenili pracę sekretariatu i pomoc świadczoną przez pracowników. Godziny otwarcia wspomnianej jednostki w opinii studentów są odpowiednie. Podczas spotkania podkreślono także otwartość Władz na uwzględnianie studenckich próśb, dotyczących zarówno ich indywidualnego procesu kształcenia, jak i ewentualnych zmian w programie studiów.

Studenci ocenianego kierunku mają możliwość rozwijania swoich zainteresowań naukowych angażując się w działalność Studenckich Kół Naukowych. Ich członkowie prezentują swoje prace na konferencjach naukowych. Koła organizują spotkania dla studentów z przedstawicielami branży, uczestniczą w festiwalach naukowych, targach edukacyjnych. SKN mogą liczyć na wsparcie finansowe i organizacyjne ze stron Władz Uczelni.

W Uczelni działa Samorząd Studentów, który realizuje szereg aktywności, których adresatami są nie tylko studenci, ale również pracownicy Uczelni i mieszkańcy Radomia. Członkowie Samorządu wymienili następujące inicjatywy: zbiórki charytatywne, wydarzenia sportowe i kulturalne. Samorząd Studencki, współpracuje z Władzami Uczelni, aktywnie uczestniczy w pracach komisji uczelnianych oraz kierunkowych.

W Uczelni funkcjonuje Biuro Karier, które współpracuje z lokalnymi instytucjami, organizuje spotkania z pracodawcami, pomaga w pisaniu CV oraz prowadzi bazę ofert pracy. Dodatkowo studenci mają możliwość spotkania z wykwalifikowanym doradcą zawodowym.

Oceniana jednostka wspiera studentów z niepełnosprawnościami zapewniając im narzędzia do osiągania zakładanych efektów uczenia się. Jednostka reaguje na bieżąco na potrzeby osób z niepełnosprawnościami np. poprzez wsparcie w zmianie formy zaliczenia zajęć/egzaminu, udostępnianie sprzętu, np. dyktafonów, laptopów, urządzeń wielofunkcyjnych. Procedury dot. wsparcia są opisane w Regulaminie Studiów.

Studenci mają możliwości formalnej oceny osób oraz jednostek wspierających proces kształcenia, np. sekretariatu, Biura karier czy opiekuna roku za pośrednictwem papierowej ankiety. Zbiorcze wyniki tej oceny są analizowane przez komisje ds. jakości kształcenia, a następnie publikowane na stronie Uczelni. Opinie studentów są pozyskiwane również w nieformalny sposób, np. podczas regularnych spotkań z przedstawicielami studentów. Wszelkie opinie dot. potrzeb studentów w zakresie wspierania i motywowania są również pozyskiwane podczas zajęć. Studenci mają możliwość zgłaszania postulatów związanych z poprawą systemu wsparcia do pracownika sekretariatu lub bezpośrednio do władz jednostki.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Jednostka realizuje wszystkie zadania związane z opieką i wsparciem studenta w procesie uczenia się w sposób odpowiedni lub przygotowuje odpowiednie procedury mające na celu zapewnienie pełnego wsparcia dla studentów. Działania mają charakter kompleksowy, uwzględniają zróżnicowane potrzeby różnych grup studentów. Duże znaczenie ma otwartość Władz jednostki na uwzględnienie studenckiej perspektywy, jak i utrzymywanie partnerskiej relacji z interesariuszami wewnętrznymi. Studenci uzyskują szerokie wsparcie od Władz Uczelni i dedykowanych pracowników bezpośredniego kontaktu. Studenci mogą liczyć na wsparcie wykładowców poza zajęciami. Jednostka skutecznie pozyskuje informacje na temat oczekiwanego wsparcia studentów za pośrednictwem ankiet oraz podczas rozmów i spotkań ze studentami.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Publiczny dostęp do informacji jest zapewniony poprzez stronę internetową Uczelni (w j. polskim, angielskim, tureckim i ukraińskim), która nie jest przystosowana dla osób z niepełnosprawnością wzrokową. Zamieszczone są tam trudne do odnalezienia (nawet dla pracowników Uczelni) do odnalezienia informacje, takie jak: cel kształcenia, warunki i terminarz procesu przyjęć na studia, program studiów z efektami uczenia się (dla roku 2018/2019), przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe, zasady uznawania efektów uczenia się uzyskanych w systemie szkolnictwa wyższego oraz zasady dyplomowania. Brak jest informacji na temat kompetencji oczekiwanych od kandydatów, opisu procesu nauczania i uczenia się oraz jego organizacji, charakterystyki systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się; nie ma też informacji dot. zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy i kształcenia (informacji o sposobie: a) postępowania w przypadkach wystąpienia bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia lub życia, zawierającą w szczególności numer telefonu alarmowego na terenie uczelni oraz adres poczty elektronicznej, na które należy zgłaszać informacje o tych zagrożeniach, b) dokumentowania zgłoszonego lub stwierdzonego zagrożenia dla zdrowia lub życia oraz sposobie jego usunięcia albo podjęcia działań zapobiegających temu zagrożeniu).

Strona internetowa zawiera zakładki dla różnych grup odbiorców, m.in. kandydatów, studentów, pracowników, w których można znaleźć wyselekcjonowane pod kątem ich przydatności dla

wskazanej grupy. Kompleksowość, dostępność i aktualność informacji o formach opieki i wsparcia w procesie uczenia się studentów jest prawidłowa.

Monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości, kompleksowości informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców podlega ocenie Dziekana Wydziału, natomiast nie uczestniczą w niej studenci i inni odbiorcy informacji.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Publiczny dostęp do informacji jest zapewniony poprzez stronę internetową Uczelni w 4 językach; strona nie jest przystosowana dla osób niepełnosprawnych (niedowidzących). Zamieszczone są tam niepełne i trudne do odnalezienia informacje. Powyższe świadczy o tym, że zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach nie podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy, stąd brak działań doskonalących w tym zakresie.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Zalecenia

1. Udoskonalenie strony internetowej w aspekcie możliwości korzystania z niej przez osoby niedowidzące.
2. Uzupełnienie wszystkich informacji niezbędnych dla szerokiego kręgu odbiorców.
3. Usystematyzowanie i posegregowanie informacji na stronie w sposób ułatwiający dotarcie do nich.
4. Stworzenie systemu monitorowania informacji zamieszczanych na stronie internetowej Uczelni i wykorzystywanie wyników tych ocen w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Zostały formalnie przyjęte zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów. Zarządzenie nr 4/09/2019 Rektora z dnia 8 października 2019 r. w sprawie przyjęcia zmodyfikowanych procedur i regulaminów wspomagających funkcjonowanie WSZJK zawiera 21 procedur, w tym m.in. dot. aktualizacji programów studiów, oceniania i monitorowania efektów uczenia się, walidacji efektów uczenia się oraz weryfikacji zasad oceniania, osiągania zakładanych efektów uczenia się, a także oceniania studentów i słuchaczy, opracowywania i aktualizacji karty przedmiotu, oceniania studentów.

Pomimo formalnie przyjętych zasad brak jest dowodów na prawidłowe funkcjonowanie polityki jakości, monitorowanie i okresowy przegląd programu studiów ocenianego kierunku, czego dowodem są uchybienia wykazane powyżej w poszczególnych kryteriach. Świadczą one, że nie jest

przeprowadzana systematyczna ocena programu studiów obejmująca co najmniej efekty uczenia się, treści programowe, metody kształcenia, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się, praktyki zawodowe, wyniki nauczania i stopień osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów; nie podlegają też ocenie prace etapowe, dyplomowe oraz egzaminy dyplomowe. Wykazane nieprawidłowości wskazują też, że nie prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia. Dowodzą one również, że pomimo istniejących procedur jakości kształcenia na kierunku nie podlega on cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium niespełnione

Uzasadnienie

Uchybienia wymienione powyżej w analizie stanu faktycznego większości (za wyjątkiem 6 i 8) kryteriów świadczą o niedoskonałości w funkcjonowaniu wewnętrznego systemu zapewnienia jakości i braku przestrzegania zapisów zawartych w poszczególnych procedurach opracowanych w Uczelni.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia.

brak

Zalecenia

1. wyeliminowanie stwierdzonych uchybień i zastosowanie się do rekomendacji oraz zaleceń zawartych w niniejszym Raporcie;
2. stały monitoring jakości kształcenia, prowadzony zgodnie z przyjętymi na Uczelni procedurami z szerokim udziałem studentów.

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Dotychczas Uczelnia nie podlegała ocenie PKA.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Nie dotyczy

Przewodniczący Zespołu Oceniającego:

prof. dr hab. n. med. Piotr Kurnatowski

